

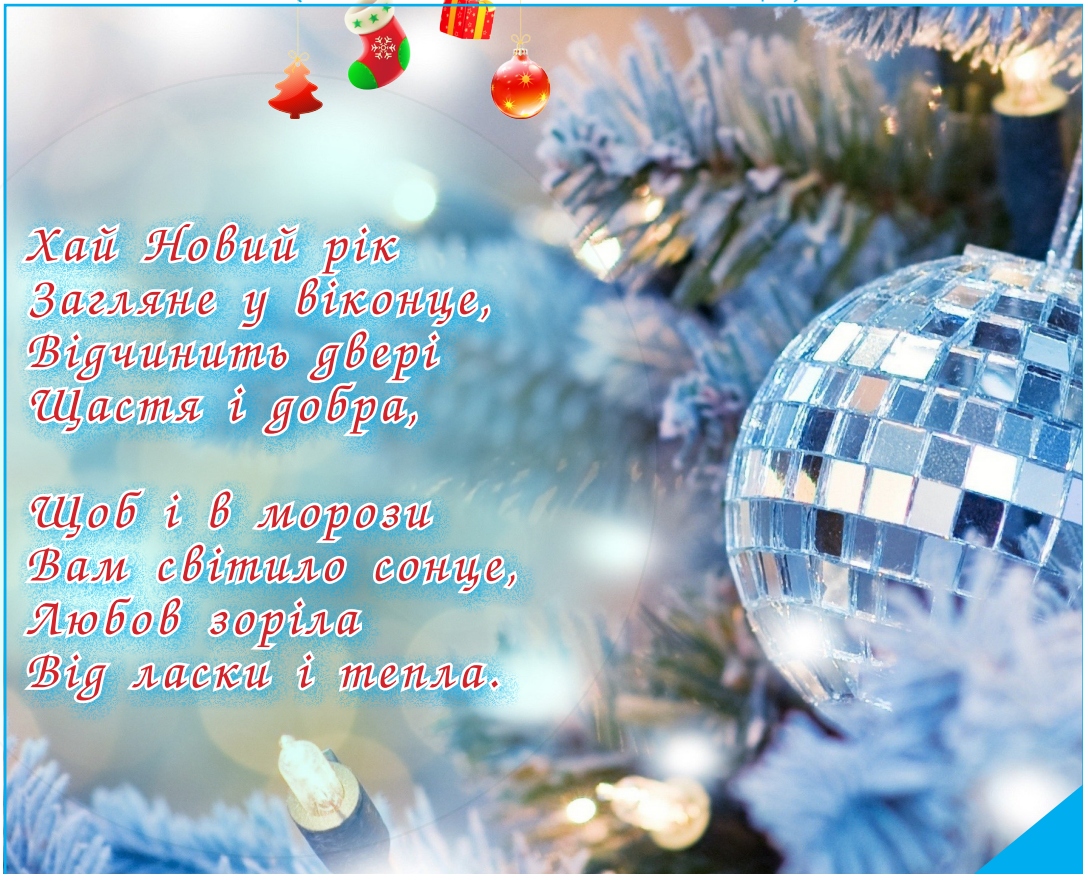
Пролісок

portal.prolisok.org

грудень
2014
№4
(154)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

*Хай Новий рік
Загляне у віконце,
Відчинить двері
Щастя і добра,*

*Щоб і в морози
Вам світило сонце,
Любов зоріла
Від ласки і тепла.*

Сьогодні в номері:

Георгій Пангемак -
видатний
фізик-винахідник,
наш земляк

2 см.

Чи вважаю я себе
українцем?

7 см.

Пусту Діду
Морозу

9 см.

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Георгій Лангемак – видатний фізик-винахідник, наш земляк

Він був відважним офіцером флоту, одним із найталановитіших конструкторів ХХ століття, головним інженером першого в світі Реактивного інституту, одним із піонерів космонавтики (саме Лангемак є автором цього терміну), співавтором легендарної „Катюші”, нашим земляком.

На відміну від деяких інших наших видатних земляків (таких, як І.Тамм, В.Винниченко, Є.Маланюк, А.Тарковський) Георгій Лангемак посідає досить скромне місце в пантеоні всесвітньо відомих осіб. Так склалося не тому, що внесок його до інтелектуальної скарбниці людства не заслуговує на визнання. Видатні науковці, фахівці в галузі ракетної техніки вважають його одним із найталановитіших вчених, особливих винаходів якого вистачило б на цілий конструкторський відділ.

Але визнанням за життя ученим Георгію Лангемаку стати не судилося. Він розділив долю багатьох тисяч мислячих людей, яким довелося жити в СРСР 30-ті рр. За доносом його оголосили „ворогом народу” та розстріляли у 39 років.

Учні 10-Б класу підготували тематичну лінійку, присвячену особистості та винахідницькій діяльності Георгія Єрїховича Лангемака. Особливу увагу було приділено періоду його життя, який пройшов в нашому рідному місті. Батьки майбутнього вченого приїхали до Російської імперії зі Швейцарії в кінці 80-х рр. XIX ст. Родина Лангемаків оселилася в Єлисаветграді у 1899 році, Георгію тоді виповнився рік.

Батьки його вчителювали в жіночій гімназії (нині КДПУ ім. В.Винниченка), вони були викладачами іноземних мов. Георгій та його старший брат Віктор навчалися в чоловічій класичній гімназії. У процесі підготовки до заходу було використано опубліковану інформацію про родину Лангемаків, гімназійні будні Георгія, його перше кохання до доньки начальника юнкерського училища В.М.Петерса Олени. Особливо цікаво було розглядати архівні документи – виписки з кондуртів класних наставників, атестат про закінчення гімназії, свідоцтва батьків про надання їм права бути викладачами тощо.

Із 17 років Георгій Лангемак будує своє життя вже поза межами нашого міста. Він прожив коротке, але яскраве життя. Дуже молодим брав участь у I світовій та у громадянській війнах, пізнав гіркоту поразки та розпач перебування у ворожому полоні. Після 20 років отримав технічну освіту та відкрив у собі талант конструктора-винахідника. Мав вірних друзів і однодумців. Був щасливим у коханні та сімейному житті: закохавшись майже у дитинстві, Георгій та Олена зрозуміли, що це назавжди, і не помилилися. Учений виробив чіткий напрям науково-винахідницької діяльності в галузі ракетної техніки, планував розробки із застосування цієї техніки в мирних цілях, і саме їх вважав головними... Але найвідоміший його винахід – смертельна зброя „Катюша” – показала усю свою міць через чотири роки після трагічної загибелі свого творця у 1942р.

Редколегія 10-Б класу

Яків Головацький: від «Русалки Дністрової» до москвофільства

Андрій Маранський, 9 клас

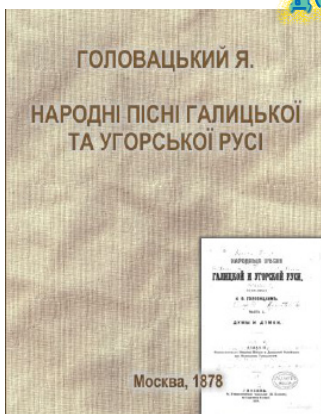
Далеко непростим був шлях до українства галицьких культурних діячів у XIX ст., серед яких – Яків Головацький, талановитий учений, поет, історик, етнограф, автор граматик, хрестоматій та підручників із геометрії.

На формування поглядів вченого вплинув його брат, який, спілкуючись з лідерами національних рухів, був палким поборником тісного союзу слов'янських народів. Завдяки цьому Яків Головацький разом із Маркіяном Шашкевичем та Іваном Вагилевичем став на позиції українського патріотизму, які зміцнювалися під впливом слов'янських народно-визвольних ідей, втілених у збірці «Русалка Дністрова».

У своїх етнографічних дослідженнях Яків Головацький відстоював право українського народу на власну землю і свободу, на національне відродження.

Як філолог автор приділив увагу аналізу праць Шафарика, Востокова, Копітара, Галацького та інших учених, довів що українська мова має повне право на самостійне існування, що літературна мова може будуватися тільки на наріччях, які «у низьких хатах межі убогим миром тихенько ростуть».

Захопившись ідеями національного відродження, Яків Головацький став одним з активних учасників «Головної Руської Ради». Тому коли у Львівському університеті 1848 року була заснована кафедра філології руської (української), головою серед інших достойних кандидатів було

обрано Якова Головацького. Людина енергійна і діяльна, він одразу поринув у культурно-освітню та наукову роботу. Зокрема взявся за ґрунтовне академічне дослідження проблем української мови та літератури.

Розчарування політикою австрійського уряду та засилля поляків у Галичині призвело до того, що більшість української інтелігенції перейшла на позиції москвофільства. Яків Головацький також зрадив юнацьким захопленням і, зрештою, закінчив свій життєвий шлях далеко від батьківщини.

Але незважаючи на полярну зміну поглядів, діяльність москвофілів під керівництвом Якова Головацького відіграла значну роль у захисті староукраїнських звичаїв. Вони виступали проти латинізації церковної та світської культури, зокрема проти спроб перевести «руську мову» на латинський алфавіт, замінити юліанський календар григоріанським.

Для поширення своїх ідей москвофіли розгорнули широку культурно-просвітницьку діяльність. По селах і містах створювалися читальні, бібліотеки, школи, кооперативи, різноманітні товариства. Важливим напрямком їхньої діяльності стала боротьба проти пияцтва. Москвофіли започаткували видання серії популярних книжок для селян штучно створеною мовою, яку називали «язичієм». Поступово на цей суржик переходили й періодичні видання, що друкували етнографічні, наукові матеріали, твори російських і місцевих письменників.

Таким чином діяльність москвофілів створила передумови до виникнення народовського руху, народження ідей соборності та незалежності України. Провідна роль у цьому належить і Якову Головацькому, якому судилося розпочати справу українського національного відродження у Галичині.

Наш незвичайний день

Незвичайним для учнів 5 класу став той день, коли вони відвідали виставу Кіровоградського академічного українського музично-драматичного театру ім. М.Л. Кропивницького «За двома зайцями». Цієї події вони чекали, як свята.

Заходячи до театру іншого світу: з гамірливої вулиці до спокійного, таємничого світу героїв, емоцій. Усі із захопленням роздивлялися велике фойє з мармуровою мозаїкою на підлозі, різну на кожному ярусі ліпнину, розкішну люстру під куполом, красиві крісла та шикарну оксамитову завісу. Настрій у всіх був чудовий. Перед початком вистави в залі погасло світло, і тільки сцена була освічена кількома софітами. Вона стала ніби центром всесвіту. І ось на сцені з'явилися герої...

У виставі мова йшла про цирюльника Свирида Голохвостого, який намагався розбагатіти, одружившись із багатую, але некрасивою Пронею Прокопівною, водночас залицяючись до бідної, але красивої Галі. Учні уважно дивилися виставу, із захопленням слухали акторів. Вражаюча гра, чудові костюми, стилізовані декорації, які відображали атмосферу київського Подолу – усе це разом дуже правдиво відтворювало іншу історичну епоху.

Наприкінці перегляду п'ятикласники, маленькі глядачі, гучно аплодували стоячи.

Хочеться подякувати акторам Кіровоградського драматичного театру ім. М.Л. Кропивницького та викладачам за цей незвичайний для нашого класу день!

Гончар Анна, Бирсан Владислав, 5 клас

У людині має все бути прекрасним...

«У людині має бути все прекрасним: і обличчя, і одяг, і душа, і думка», - писав Антон Павлович Чехов. Цей вислів є загальновідомим, і з ним важко не погодитися. Але який зміст ми вкладаємо у поняття «прекрасне», «краса»? До чого ми повинні прагнути?

Я вважаю, що слід розуміти красу як своєрідну гармонію. Добрі пориви душі, розумні і прекрасні думки завжди роблять людину красивою, а от злу душу зовнішня краса не сховає. Справжня краса людини в її вчинках, у гармонійних стосунках із навколишнім світом. Наприклад, в оповіданні С.Черкасенка головний герой Павлик не визначався красою, був горбанем, але всі його любили за добре й лагідне серце, глибокий внутрішній світ, чуйність і людяність.

Усім нам знайоме прислів'я: «за одягом зустрічають, а за розумом проводжають». У ньому втілено віковичну мудрість. Погодьтеся, ніколи не назвуть брутальну і неохайну дівчину пре-

красною, навіть якщо її зовнішність буде привабливою.

І як би ошатно і модно не був одягнений хлопець, навряд він вам сподобається, якщо байдухе пройде повз того, хто потребує допомоги.

Людина може навчитися стильно одягатися, може удосконалити свою зовнішність шляхом тренувань або пластичних операцій. А от душу або характер змінити дуже важко. Тому змалечку у кожному з нас треба виховувати доброту,

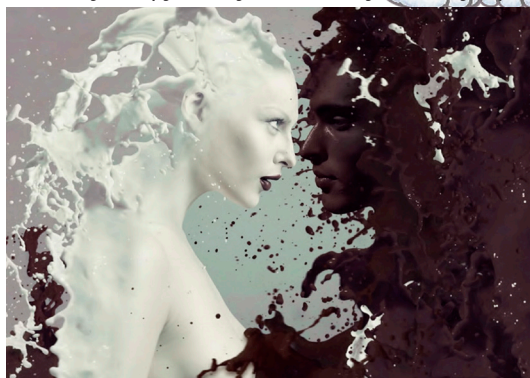

співчуття, любов до людей і природи, чесність та щирість. А ще не менш важливо навчитися помічати ці якості в інших людях.

На мою думку, ми повинні прагнути встановити гармонійні стосунки між своїм внутрішнім «Я» та навколишнім світом, змінювати його на краще, починаючи з себе.

Як говорив Махатма Ганді: «Хочеш змінити світ – почни з себе».

Сергієнко Катерина, 6 клас

Як я розумію патріотизм

Батьківщина, любов до неї, відчуття патріотизму. Ці слова наповнюються для мене особливим значенням не тільки тоді, коли я милуюся безмежжям наших степів, красою гір, синявою річок і морів. Сенсом поняття «Батьківщина» наповнюється, коли я читаю, чую, думаю про її людей, що творили довгі століття і що творять зараз історію України. Це політики, державні і суспільні діячі, письменники і поети, актори і музиканти, великі учені і спортсмени, але головне – це прості люди, які працюють на заводах, полях, у шахтах.

Народ України, переживши часи лихоліть, не втратив, здається, головного – віри у свої сили. Велика мудрість народу утілилася в його самоіронії, в умінні беззлобно посміятися над собою, сусідом, друзями. Також – в умінні терпіти, в одвічному прагненні мирно вирішувати кон-

флікти, не вплутуватися в безглузді війни, коли є важливіші справи: ростити хліб, виховувати дітей, будувати новий дім, зводити храми і дякувати Богу за кожен дарований день життя.

Ця мудрість народу дозволила Україні, одній із небагатьох поміж республік колишнього Радянського Союзу, уникнути кривавих війн на зразок грузино-абхазько-

го конфлікту або чеченської війни. А приводів для виникнення «гарячих точок» і в нас було немало. Головне що українці за своєю глибинною суттю – народ мирний, осілий, такий, що любить свою землю, історію, героїв. І в ім'я цієї любові готові терпляче вирішувати всі питання мирним шляхом. Якщо, звичайно, не почнеться відкрита агресія. Я пишаюся тим, що належу до великого українського народу, пишаюся своєю Батьківщиною, головне багатство якої – її люди.

Бішанов Дмитро, 5 клас

Де твоє коріння?

Чи вважаю я себе українцем?

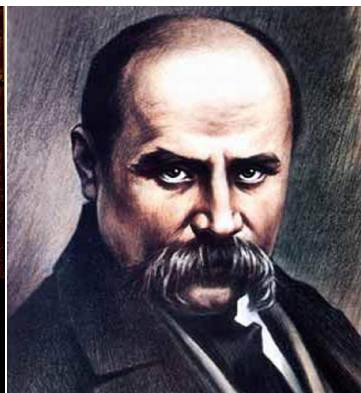
У кожної людини є місце, де вона народилася, зробила перші кроки, сказала перші слова. Я не виключення. Народився в Україні, саме тут мої батьки та друзі, на цій землі відбулися всі найважливіші події мого життя.

Чи вважаю я себе українцем? Не відразу зможу дати відповідь, бо трохи дивно воно звучить для мене, народженого на цій благодатній землі та вихованого своїми батьками – щирими (як зараз модно говорити!) українцями. Ще роки два-три тому ніхто з нашої родини не з'ясовував це питання: народився – в Україні, батьки – українці, друзі – українці (в більшості), мова рідна – українська. Інакше й бути не могло! А у нашому випадку (мається на увазі вся родина Дорошенків) «українське» проявляється вже у прізвищі, яке саме про все говорить. Хто не знає славнозвісного, відомого всьому світу,

Українці – трудолюбивий народ, який не боїться важкої праці, виконує гарно та натхненно свою роботу. Мабуть, тому і оспівують у літературних творах красу нашої квітучої землі: «Садок вишневий коло хати...», «...пишається над водою червона калина ...», «Гаї шумлять ...», «Солодко плачуть в садах солов'ї ...».

А для передачі краси нашого рідного краю є милозвучна й прекрасна українська мова. Долаючи перешкоди, вона розвивалася, збагачувалася та дарувала світові славні імена: Т.Шевченко, Г.Сковорода, В.Сосюра, П.Тичина, І.Котляревський та багато інших.

Тож можу з гордістю сказати, що я – українець, бо не лише народився і живу на цій землі, вдягаю та ношу вишиванку, говорю рідною мовою, а й вивчаю історію свого народу, дотримуюся звичаїв та шаную традиції українців, пова-

могутнього та мудрого українського гетьмана Дорошенка? Хто не чув знаменитих рядків козацької пісні «Ой на горі та й женці жнуть»:

*Попереду Дорошенко
Веде своє військо,
Військо запорозьке,
Хорошенько!*

Його навіть назвали «Сонце Руїни». Для мене честь носити таке прізвище, яке дає можливість відчувати себе правнуком того, хто колись у смутні часи нашої України, творив її історію. Пісня ж стала тим містком, що не лише з'єднає кожного з нас із минулим, а й виховує почуття гордості, патріотизму, впевненості, що герої були, є і будуть.

жаю старших і схиляюся перед людьми праці. А ще знаю, що це той народ, у якого чутлива, вразлива, любляча душа. Вона обожає світ, у якому живе. То невже погано бути українцем?

Дорошенко Владислав, 10-А клас

ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ РОДИНИ

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ МОЄЇ РОДИНИ

Мій прадід Данило Порфирович пройшов Велику Вітчизняну війну з перших днів і до Великої Перемоги, захищав на зенітній установці небо Батьківщини від німецьких літаків. Розповідав про своїх фронтових друзів: кожен з них був готовий віддати своє життя за Батьківщину, а в перервах між боями вони уявляли собі щасливе майбутнє без розривів снарядів і свисту куль. Про себе розповідати не любив, говорив: був, як усі. Мій прадідусь був нагороджений медалями «За відвагу» та «За оборону Москви». Було в його житті багато боїв, було поранення, нагороди і, нарешті, довгоочікувана Перемога. Данило Порфирович повернувся до рідного села і щороку, у травневі дні, не стримуючи сліз, згадував своїх друзів, яким не довелося побачити мирного неба.

На превеликий жаль, про двох інших моїх прадідусів я знаю дуже мало. Сокол Пилип Йосипович пішов на війну з перших днів і закінчив її у Берліні, був нагороджений медаллю «За взяття Берліну». Про Шамшура Олександра Григоровича відомо, що він був мобілізований у 1944 році і загинув у березні 1945 року при форсуванні річки десь у Європі.

Ще я б хотіла згадати про мою прабабусю – Білоус Надію Михайлівну, яка під час війни жила на Волині, на окупованій німцями території. На її очах молодих дівчат і хлопців зганяли у вагони і везли на примусові роботи у Німеччину, а її врятувало тільки те, що вона працювала у фільварку. Бабуся розповідала, що молодим дівчатам доводилося мазати облицччя глиною і переховуватися, щоб не потрапити у полон до німців. Якось, коли бабуся

перевозила на підводі сіно, почалось чергове бомбардування. Коня було вбито, а її поранено уламком. Зараз прабабусі 93 роки, вона має добру пам'ять, порастється на городі, у будинку. Багато років вже минуло, а вона й досі з великим жалем згадує про вбитого коня, бо в той час це був єдиний помічник у полі. Уламок від кулі так і залишився в руці старенької, він не дає їй забути про ті страшні дні.

Часто ми з мамою перегортаємо сімейний фотоальбом з чорно-білими фотографіями Великої Вітчизняної війни. На них назавжди залишилися молодими ті, хто не жаліючи життя, захищали нашу Батьківщину від ворога.

Вже пішли з життя мої прадідусі, та наша родина зберігає пам'ять про їх героїчне минуле.

ОСОБЛИВА ДУМКА

Як давно ви писали листи Діду Морозу? Звісно, ви уже дорослі і не вірите в нього. Але чи замислювався хтось над тим, чого дуже хочеться на сьогоднішній день? Грошей? Кохання? Поваги? Хорошої роботи? Може, сім'ї? Кажуть, якщо сильно чогось бажати, воно обов'язково виповниться. То чого ж так сильно бажаєте ви?

Думаю, сьогодні усім хочеться єдиного – миру та спокою! Якщо ви ще не визначились зі своїм бажанням, то візьміть аркуш паперу, ручку, закрийте очі, уявіть, що Дід Мороз таки існує, та напишіть йому листа. І тоді, можливо, станеться диво...

Доброго дня, шановний Діду Морозе!

Я уже давно тобі не писала. Років, мабуть, з дванадцяти. Але сьогодні на уроці нам дали завдання написати тобі листа. І я замислилась над тим, чого все ж таки хочу найбільше.

Для себе особисто нічого просити не буду. Думаю, той мінімум, який мені потрібен у житті, у мене є. Лише прошу тебе змінити щось у житті людей, оповити всіх ковдрою поваги та душевної теплоти, напоїти кожного любов'ю, щоб усі стали хоча б трохи людянішими й щасливішими, посіяти надію та віру у завтрашній день та у майбутнє.

Світлого й безтурботного просити не буду, бо це утопія. Його можна бажати, але навряд чи воно виповниться. А хочеться, щоб було в житті людей поменше горя, болю, сліз, жалю. Побільше дитячого сміху, щирих людських посмішок, міцних товариських обіймів та палких поцілунків закоханих. І тоді, можливо, хоча б на мить станеться диво, кожен із нас зітхне з полегшенням і відчує себе вільним від сірої буденності й такого складного на сьогоднішній день життя.

З повагою, Кавка Яна

Доброго дня, шановний Діду Морозе!

Не звертаюся до Вас із проханням щось зробити для мене. При великому бажанні я сам здійснию свої мрії. Я хотів, щоб Ви додали людям трішки розуму, адже людина сама по собі не є поганою. Такою її робить незнання, неосвіченість. Якби люди були розумнішими, то й світ став би кращим. Не було б війни, дітей-сиріт, крадіжок, зла.

Звичайно, Ви вигаданий персонаж, і моє прохання навряд чи буде здійснене. Але я вірю, якщо сильно чогось бажати, то бажане обов'язково здійсниться!

Яновський Артур

Вітаю, шановний Дідусю Морозе!

У свої сімнадцять років я знаю, що чудес не існує, їх ми творимо для себе самі. Але іноді так хочеться повернутися в дитинство і повірити в чудо... Пам'ятаю, як я мріяла отримати в подарунок солодощі чи іграшки. І зараз розумію, що наприкінці цього важкого року я хочу лише одного – миру. Не потрібно мені нічого матеріального, лише хочу почути, що ця безглузда війна закінчилась. Я мрію, щоб усі солдати повернулися до своїх домівок і були зі своїми сім'ями. Адже зараз, як ніколи, я розумію, що для кожної людини сім'я – найголовніше в житті.

Будь ласка, Дідусю, подаруй Україні злагоду та спокій. Я хочу, щоб в наступному році всі українці прокинулися з думкою, що нарешті настав мир.

З любов'ю, Чечельницька Валерія

На порозі в доросле життя

У сучасному світі рано чи пізно кожна молода людина стає на поріг дорослого життя, і їй доводиться обирати, ким вона буде в майбутньому. Дитинство – це чудова пора, але вона рано чи пізно закінчується, і всім нам потрібно зробити достатньо важливий крок у житті: вилетіти з-під батьківського крила. Деяким це дається просто, а хтось довго не може стати повноцінною складовою суспільства, тому що кожен у душі хоче бути маленькою маминою донечкою чи татовим розумничком. Але самостійність приходить із часом, і ми самі починаємо відповідати за себе.

Тож яким бути? Особисто я планую в майбутньому стати відповідальною людиною, щоб виправдати надії, покладені на мене родиною, оточенням, вчителями та суспільством. Я хочу отримати хорошу освіту, влаштуватися на роботу, яка відповідатиме моїй освіті та моїм можливостям. Але це не головне для мене! Часто ми говоримо: «Хочу МАТИ родину; хочу МАТИ дітей; хочу МАТИ гарних друзів...» А я хочу БУТИ дбайливою дружиною, гарною матір'ю та вірним другом! І впевнена, якщо не зйду з вірної дороги, у мене це вийде.

У сучасній Україні на нас покладається велика відповідальність: підняти країну з руїни. Саме ми, молоде покоління, повинні згуртуватися, правильно розставити пріоритети в житті та стати міцним підґрунтям для наших наступників, розвивати науку, промисловість та інфраструктуру України, не загубити нашу самобутню культуру поміж інших культур!

Отже, доросле життя чекає нас, але потрібно не забути взяти з собою частинку з дитинства – мрію, щоб у майбутньому бути дорослим з душею дитини.

Лисенко Юлія, 11-В клас

Традиції в сучасному світі

Ось вже і грудень! Незабаром всі почнуть готуватися до новорічних свят. Буде чути дзвінкий сміх, у вікнах будуть мерехтіти вогники, і всі люди зустрічатимуть Новий рік. А потім вулиці наповняться колядниками та щедрувальниками: будуть лунати голосні пісні, навкруги пануватиме святкова атмосфера та гарний різдвяний настрій. Так, безумовно, люди з року в рік відзначають новорічні свята, намагаючись дотриматися традицій, які передаються від покоління до покоління.

Але чи не помітили ви, що з кожним роком новорічні традиції та звичаї забуваються, стають менш актуальними? Хіба ви не чули від бабусі, що раніше Святвечір святкували зовсім по-іншому? Якщо поцікавитись, яких звичаїв і традицій дотримувались наші предки, то можна побачити, що сьогоднішні традиції суттєво відрізняються, точніше, їх взагалі вже не залишилось. Хіба наші батьки затуляють сьогодні сіном дірки в оселі? Чи вносять Дідуха у хату? Багато хто з нас уже і не знає, що таке Дідух. З усіх традицій ми залишили собі святкування Різдва у колі сім'ї. Або готування дванадцяти

страв на Святий вечір. А колядування та щедркування перетворилося, на «вимагання» грошей. І це, думаю, можна пояснити: змінюється світ, змінюємось і ми. Традиції і вподобання з кожним поколінням стають більш примітивні. Людина не хоче залишатися консервативною і постійно прагне новизни в усьому. Дуже часто сьогодні люди переймають якісь порядки чи традиції, особливо із культури інших країн, забуваючи про надбання власного народу. Не дивно, якщо через кілька десятків років, в українській хаті замість звичайної новорічної ялинки, яку ми звикли бачити на Новий Рік, побачимо якесь екзотичне дерево.

Серед учнів 10-11 класів нашої гімназії я провела опитування, під час якого намагалася визначити ставлення нашої молоді до дотримання різдвяних звичаїв і традицій. Опитування підтвердило той факт, що молоді люди не цікавляться традиціями і звичаями свого народу. Більшість підлітків на питання, чи добре вони обізнані з різдвяними традиціями і звичаями українського народу, відповіли, що лише з основними. Це підтверджує той факт, що молодь зовсім не має бажання дізнаватись щось нове про своїх пращурів, про те, як і чим вони жили раніше. З кожним днем, на жаль, збільшується розрив між поколіннями.

Нас, підлітків, це повинно насторожити. Адже хто, як не ми, повинні передавати знання, які дістали від своїх бабусь і дідусів, нашим наступникам? Адже саме так відбувається зв'язок між поколіннями. І ми не повинні його перервати хоча б для того, щоб зберегти культурну спадщину та не дозволити їй занепасти.

Терещенко Аліна, 11-Г клас

ГОРОСКОП НА 2015 РІК

2015 рік обіцяє бути дуже емоційним, насиченим різними подіями, що викликають в людині приємні почуття і примушують її змінюватися. Символом року є Коза, яка обдарує людей позитивом і даром врегульовувати і вирішувати будь-які конфлікти, навіть ті, які тривають багато років.

КОЗЕРІГ

Тим, хто народився під знаком Козерога, весь 2015 рік доведеться щось прощтовхувати, пробивати, про що домовлятися і з чогось викручуватися. Легко вам не буде, але старання дадуть користь. Головна умова – не стійте на місці! Щоб отримати хоч щось, треба рухатися хоч кудись. Ну а якщо ви будете точно знати, чого хочете, то попутний вітер вам забезпечений.

ОВЕН

Овнам у 2015 році, щоб домогтися успіху, доведеться багато і наполегливо працювати. Але результатом вони будуть цілком задоволені – стабільність на роботі або у навчанні, рівні і довірливі відносини з близькою людиною, надійні друзі. Тільки от комусь це все відстанеться набагато легше, а комусь доведеться тяжко попрацювати. Але не випайте носа, будьте готові до всього!

РАК

У 2015 році Раки напевно зможуть дитхнути спокійно – весь рік ви можете не замислюватися ні про що, крім своїх бажань і планів ваших близьких. Іноді ви будете навіть протівитися своїй удачі, але це не допоможе, рік Кози в будь-якому випадку принесе вам успіх і процвітання.

ТЕРЕЗИ

У 2015 році Терези зможуть повною мірою скористатися необмеженою свободою, природністю, самовираженням. Минулий рік приніс вам відмінний урожай нових думок і напрямів, ви відмінно попрацювали, тому в 2015 залишається тільки збирати готові плоди своєї праці.

ВОДОЛІЙ

Водоліям у 2015 році зірки радять не відриватися від колективу і на час залишити свої амбіції. Працуйте, намагайтеся, докладайте всіх зусиль для досягнення результату, але забудьте про хвастощі і не пишайтеся успіхами, інакше не отримаєте нічого. Скромність – ось запорука вашого успіху в цьому році.

ТЕЛЕЦЬ

Тельцїв у 2015 році очікують великі зміни в житті, і головне завдання – бути до них готовими! Потрібно все ретельно спланувати – тоді складеться якнайкраще. А от якщо ви не будете готові до змін, то зміни самі прийдуть у ваше життя. І вони можуть бути далеко не найкращими: старе буде зруйновано, сучасне зіпсовано, а майбутнє затьмарене... Готуйтеся заздалегідь!

ЛЕВ

Леві відмінно попрацювали в минулому році, тому в 2015 можуть спокійно займатися збором врожаю. Все що було задумано – здійсниться. У вашому житті закінчиться цілий етап – починається новий, але не менш важливий. Він зажадає від вас переосмислення звичних речей і принесе розуміння того, що було не доступно раніше.

СКОРПІОН

У 2015 році Скорпіони доведеться піклуватися в першу чергу про себе. Можливо, вам дасться, що життя несправедливе. Комусь доля буде підносити все на тарілочки, хтось буде дружити з удачею, як з давнім другом, а ви, якщо щось і отримаєте, то одразу доведеться з цим розлучитися. Не випадайте у відчай – ви із усім впораетесь!

РИБИ

Якщо минулий рік для вас був часом духовних пошуків, то в 2015 році все навпаки – Риб чекає багато практичної роботи і абсолютно реальних справ, від яких і залежатиме ваш успіх. Це дуже вдалий час для кар'єрного розвитку чи хорошого навчання. Причому результат буде залежати від вашої старанності, і ніхто не зможе цьому перешкодити.

БЛИЗНЮКИ

У 2015 році зірки постійно будуть кидати Близнюкам виклик у вигляді різних нових можливостей, ризикованих заходів, несподіваних пропозицій. Ви будете розгублені, а іноді і в паніці. Але цього року відмовтеся від тверезого розрахунку. Не треба довго зважувати всі варіанти, кидайтеся з головою у все нове – і вам обов'язково пощастить.

ДІВА

Дів у 2015 році чекають духовні пошуки. Хоч зовні ви і будете залишатися абсолютно спокійними, всередині у вас все буде в русі. Через це краще займатися тим, що дійсно вам подобається, і менше замислюватися про якісь матеріальні цінності. А ще краще вирушити в далеку подорож або хоча б зайнятися медитацією.

СТРІЛЕЦЬ

2015 буде вдалим в першу чергу для амбітних Стрільців. Зірки обіцяють вам проникливість і творчий підйом. Властивості вашого знака – комунікабельність, прагнення до досліджень і експериментів – знадобляться вам у цьому році якнайбільше. Для вас 2015 – це рік рішучих дій, які будуть приносити плоди раніше, ніж ви розраховуєте.

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2014 Надруковано в ТЦ об'єднанні, тираж 40 екз.